

ผลงานประกอบการพิจารณาประเมินบุคคล
เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ

ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 7 วช. (ด้านการพยาบาล)

เรื่อง ที่เสนอให้ประเมิน

1. ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

เรื่อง โครงการติดตามและตรวจสอบเวชระเบียนผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน (acute myocardial infarction) ประจำหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลกลาง สำนักการแพทย์

2. ข้อเสนอ แนวคิด วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เรื่อง การติดตามผลการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการรักษาและการพยาบาลคลินิก (clinical practice guideline: CPG/ clinical nursing practice guideline: CNPG) เรื่องโรคกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือด (acute coronary syndrome) ในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลกลาง สำนักการแพทย์

เสนอโดย

นางสาวพัชรินทร์ ใจยะ

ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 6ว (ด้านการพยาบาล)

(ตำแหน่งเลขที่ รพก. 492)

ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลกลาง

สำนักการแพทย์

ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

1. ชื่อผลงาน โครงการติดตามและตรวจสอบเวชระเบียนผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน

(acute myocardial infarction) ประจำหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลกลาง สำนักงานแพทย์

2. ระยะเวลาที่ดำเนินการ 3 เดือน (ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2548 ถึง วันที่ 31 ธันวาคม 2548)

3. ความรู้ทางวิชาการหรือแนวคิดที่ใช้ในการดำเนินการ

กล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน

กล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน หรือบางที่เรียกว่า หัวใจพิบัติ (heart- attack) หมายถึง การตายของกล้ามเนื้อหัวใจ (necrosis) ที่เกิดจากการอุดตันของหลอดเลือดโคโรนารีอย่างเฉียบพลัน โดยเลือดไปเลี้ยงกล้ามเนื้อหัวใจส่วนนั้นลดลงหรือหยุดทันที ถือเป็นภาวะวิกฤตต่อชีวิตที่รุนแรง พบว่ามากกว่าร้อยละ 60 ของการเสียชีวิตมักเกิดในชั่วโมงแรก ทำให้ผู้ป่วยมีอาการเจ็บแน่น แสบหน้าอกอย่างรุนแรง (ผ่องพรรณ อรุณแสง, 2549:196)

สาเหตุและปัจจัยเสี่ยงของกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน

สาเหตุของโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน เกิดจากการเสื่อมของผนังหลอดเลือดหัวใจ ทำให้บริเวณนั้นมีผนังที่แข็งและมีไขมันไปสะสมอยู่ที่ผนังหลอดเลือด (atherosclerosis plaque) เมื่อคราบไขมันแตก ก้อนไขมันในคราบไขมันออกมาสู่เส้นเลือด เลือดซึมเข้าไปในคราบไขมันทำให้คราบไขมันขยายโตขึ้น มีการกระตุ้นการสร้างลิ่มเลือด และเกิดการอุดตันของหลอดเลือดบางส่วนหรือทั้งหมด เมื่อมีการขาดเลือดกล้ามเนื้อหัวใจจะตาย (ผ่องพรรณ อรุณแสง, 2549:196-197)

อาการและอาการแสดง

มีอาการเจ็บแน่นหน้าอก หายใจอึดอัด อาการเจ็บร้าวไปที่ไหล่ แขนข้างซ้าย หรือทั้งสองข้าง บางรายอาจเจ็บร้าวไปที่ลำคอและกรามล่าง อาการมักเกิดในขณะพักหรือออกแรงเล็กน้อย อาการนำนี้จะเกิดภายในหนึ่งสัปดาห์ มีอยู่ร้อยละ 20 จะเกิดก่อนกล้ามเนื้อหัวใจตาย 24 ชั่วโมง จะมีอาการเจ็บแน่นที่รุนแรง ส่วนมากเริ่มบริเวณกลางอกร้าวไปที่จนถึงมือของแขนซ้ายหรือทั้งสองข้าง มักเป็นขณะพัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาตอนเช้ามืด เป็นนานกว่า 30 นาที อาจมีอาการอื่นร่วมด้วย เช่น คลื่นไส้ อาเจียน เหงื่อออกท่วมตัว หน้ามืด หายใจอึดอัด หอบอย่างรุนแรง

การวินิจฉัย

1. การวินิจฉัยจากอาการและอาการแสดงของการเจ็บหน้าอก (chest pain)
2. การตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจ (Electrocardiogram, EKG)

เมื่อกกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน จะมีการเปลี่ยนแปลงคลื่นไฟฟ้าหัวใจ คือ ในระยะขาดเลือดจะพบ T wave inversion ต่อมาเมื่อภายในเซลล์มีการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ระยะขาดเจ็บ จะมี ST segment

elevated ถ้าหากเนื้อเยื่อบริเวณนั้นยังขาดเลือดต่อไป จะเข้าสู่ระยะเซลล์ตาย จะเกิด Q wave ที่มีลักษณะลึกเป็น 1/3 ของ R wave

3. ตรวจวัดระดับสารชีวเคมีโรคหัวใจและหลอดเลือด (cardiac markers)

3.1 ค่าโทรโปนิน (cardiac troponins) มีความเฉพาะเจาะจงสูงในการตรวจหาภาวะที่มีการทำลายของกล้ามเนื้อหัวใจในการตรวจหาภาวะที่มีการทำลายของกล้ามเนื้อหัวใจจะเริ่มมีระดับผิดปกติภายหลังที่มีการตายของกล้ามเนื้อหัวใจประมาณ 4-8 ชั่วโมง

3.2 ครีเอทีนินไคเนส (creatinin kinase-MB, CK-MB) ระดับของ CK-MB จะเริ่มมีระดับในเลือดสูงขึ้นหลังจากที่เริ่มมีการตายของกล้ามเนื้อหัวใจไปแล้ว 4-6 ชั่วโมง

4. ภาพรังสีทรวงอก

การถ่ายภาพรังสีทรวงอก มักพบขนาดของหัวใจมักปกติ ลักษณะของเงาหลอดเลือดในปอดจะช่วยในการวินิจฉัยแยกโรคที่ทำให้เกิดอาการแน่นหน้าอก ที่คล้ายกับอาการของโรคหัวใจและหลอดเลือด

1. การบำบัดโดยทันที

การบำบัดในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ในรายที่ผู้ป่วยรู้สึกตัวจะให้ยาแอสไพริน เคียวและกลืนทันที จะลดอัตราการตายร้อยละ 23 พยายามทำให้ผู้ป่วยสงบ ยกศีรษะสูง ให้ออกซิเจนทันที 2-4 ลิตรต่อนาที ตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจ 12 lead และติดเครื่องเฝ้าระวังคลื่นไฟฟ้าหัวใจเปิดหลอดเลือดดำและเจาะเลือดเพื่อหา cardiac marker ต่าง ๆ

2. การลดอาการปวด

ให้ยามอร์ฟีน ซัลเฟต (morphine sulphate) เพื่อลดอาการปวดและลดความต้องการออกซิเจน การให้ออกซิเจน ผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจตายมักมีภาวะขาดออกซิเจนในเลือดร่วมด้วย การให้ออกซิเจนจะลดบริเวณที่ขาดเลือดของกล้ามเนื้อหัวใจ การติดตามคลื่นไฟฟ้าหัวใจอย่างต่อเนื่อง เพื่อการประเมินการเดินผิดจังหวะได้ทันและสามารถช่วยเหลือได้ทันท่วงที การเพิ่มการสูบน้ำเลือดของกล้ามเนื้อหัวใจ การเพิ่มเลือดไปเลี้ยงหัวใจทำได้โดยการให้ยาต่างๆ ดังนี้

2.1 ยาไนโตรกลีเซอริน อมใต้ลิ้นทันที

2.2 ยาต้านการเกิดลิ่มเลือด ได้แก่ แอสไพรินและยาเฮพาริน ขนาด 160-325 mg. เคียวแล้วกลืนทันที เชื่อว่าสามารถลดอัตราการตายได้ร้อยละ 23

2.3 ใช้ยาละลายลิ่มเลือด (thrombolytic drug) ได้แก่ สเตรพโตไคเนส (streptokinase) หรือ alteplase ประสิทธิภาพของยาละลายลิ่มเลือดจะดีถ้าผู้ป่วยได้รับภายใน 6 ชั่วโมงแรก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง 3 ชั่วโมงแรก

เภสัชวิทยาและการพยาบาลเกี่ยวกับผู้ป่วยที่ใช้ยาสำหรับผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน

1. ไนโตรกลีเซอริน เป็นยาช่วยลดความต้องการของออกซิเจนของกล้ามเนื้อหัวใจลดการหดเกร็งของหลอดเลือดโคโรนารี และขยายหลอดเลือดคอแลเทอรอล ทำให้เลือดไปยังบริเวณกล้ามเนื้อ

หัวใจที่ตายได้ดียิ่งขึ้น ขนาดที่ใช้คือ อมไต้ลิ้น และสามารถเพิ่มทุก 5 นาทีจนกระทั่งความดันโลหิตขณะหัวใจบีบตัว (systolic blood pressure, SBP) ลดลง 15 มิลลิเมตรปรอท หรือ SBP เท่ากับ 90 มิลลิเมตรปรอท เพื่อลดอาการแน่นหน้าอก แต่ต้องระวังภาวะความดันโลหิตต่ำจากยา

2. แอสไพริน มีฤทธิ์ขัดขวาง cyclooxy-genase ในเกร็ดเลือดอย่างถาวร จะยับยั้งการเกาะกลุ่มของเกร็ดเลือด ทำให้เกิดอาการของโรคซาลง อาการข้างเคียงคือ มีอาการแสบยอดอก ปวดท้อง คลื่นไส้ อาเจียน ผื่น ขนาดที่ให้คือ 160-325 mg. ทีเดียวแล้ว กลืนทันที ในรายที่ให้ทางปากไม่ได้ อาจพิจารณาให้ทางหลอดเลือดดำ เชื่อว่าสามารถลดอัตราการตายได้ร้อยละ 23

3. ยาละลายลิ่มเลือด (thrombolytic drug) มีฤทธิ์สลายลิ่มเลือดที่อุดตันหลอดเลือดหัวใจ ทำให้เลือดไปเลี้ยงกล้ามเนื้อหัวใจดีขึ้น กล้ามเนื้อหัวใจในส่วนที่ไม่ตายสามารถทำงานได้ตามปกติ ลดอัตราการเสียชีวิตและการเกิดภาวะแทรกซ้อนต่างๆ ได้แก่ สเตรพโตไคเนส (streptokinase) ให้ 1.5 ล้านยูนิต หยดเข้าหลอดเลือดดำในเวลาครึ่งถึง 1 ชั่วโมง

กระบวนการพยาบาลและการพยาบาลผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน

กรอบแนวคิดการวินิจฉัยการพยาบาลของสมาคมวินิจฉัยการพยาบาลแห่งอเมริกาเหนือ (NANDA) ได้กำหนดข้อวินิจฉัยการพยาบาลเป็นแบบรายการ แยกเป็นหมวดหมู่ ซึ่งมีการปรับปรุงเพิ่มเติมให้ครอบคลุมทุกๆ ด้านอยู่เสมอ ช่วยให้มีการมองปัญหาชัดเจนมากขึ้น โดยมีการทดสอบหรือทำการวิจัยเพื่อหาความจริงเป็นที่ยอมรับในระดับสากล มี 13 รูปแบบ / องค์ประกอบหลัก ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (วิจิตร คุสุมภ์, 2550) สำหรับผู้ป่วยที่ได้ทำการศึกษานี้ ได้ใช้กรอบแนวคิดของ NANDA ดังนี้

1. กิจกรรม / การพักผ่อน (activity / rest)	8. ความเจ็บปวด / ไม่สุขสบาย (pain / discomfort)
2. การไหลเวียนโลหิต (circulation)	9. การหายใจ (respiration)
3. ความสมบูรณ์ของจิตใจ อารมณ์ (ego integrity)	10. ความปลอดภัย (safety)
4. การขับถ่าย (elimination)	11. อนามัยทางเพศและการเจริญพันธุ์ (sexuality)
5. อาหารและน้ำ (food and fluid)	12. ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (social interaction)
6. สุขอนามัยส่วนบุคคล (hygiene)	13. การเรียนรู้ (teaching / learning)
7. การรับรู้และประสาทสัมผัส (neurosensory)	

4. สรุปสาระสำคัญของเรื่องและขั้นตอนการดำเนินการ

การดำเนินงานจัดทำแนวทางการติดตามและตรวจสอบเวชระเบียนผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน (acute myocardial infarction) มีระยะเวลาการดำเนินงาน 3 เดือน (ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2548 ถึง วันที่ 31 ธันวาคม 2548) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1

1. รวบรวมสถิติผู้ป่วยหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินที่วินิจฉัยว่าเป็นโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันและอาการเจ็บหน้าอกที่คล้ายกับอาการของโรคกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือดเฉียบพลัน คืออาการเจ็บหน้าอกแบบแองไจนา (angina pectoris) โดยค้นหาผู้ป่วยจากระบบการวินิจฉัยด้วยรหัส ICD-10 (รหัส I 21, I219, I20, I209 ตามลำดับ) ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2548 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2548

2. ทบทวนเวชระเบียนผู้ป่วยทั้งสองกลุ่ม ถึงข้อมูลการดูแล การรักษา การพยาบาลผู้ป่วยในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินและในรายที่ต้องรับตัวไว้รักษาที่โรงพยาบาล

3. ทบทวนเวชระเบียนผู้ป่วยเรื่องการตรวจวินิจฉัยของแพทย์ ทั้งด้านการวินิจฉัยที่หน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินและการวินิจฉัยหลังการจำหน่าย การตรวจพิเศษทางห้องปฏิบัติการ เพื่อประเมินด้านการวินิจฉัยโรค ด้านการตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจ ด้านการตรวจหาระดับโทรโปนินที ด้านระยะเวลาการนอนโรงพยาบาล

ตอนที่ 2

เมื่อนำข้อมูลที่ได้นำมาสร้างเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับพยาบาล เรื่องการดูแลผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน โดยนำแนวทางการดูแลรักษาของแพทย์มาเป็นแนวทางในการจัดทำเพื่อให้สอดคล้องกัน (ดังภาพประกอบที่ 1 และ 2 ในภาคผนวก) จึงนำแนวทางปฏิบัติมาใช้กับผู้ป่วยในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน และทบทวนกรณีศึกษาผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันที่มารับบริการในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ดังนี้

ผู้ป่วยชายไทย ผิวสองสี อายุ 53 ปี เดินมาโรงพยาบาลเอง ด้วยอาการแน่นหน้าอก ราวไปที่แขนทั้งสองข้างขณะเดินชื่อของ 1 ชั่วโมง ก่อนมาโรงพยาบาล แรกเริ่มผู้ป่วยรู้สึกตัวดี เจ็บหน้าอกด้านซ้าย ราวไปที่แขนทั้งสองข้างตลอดเวลา เหงื่อออก ตัวเย็นชืด นอนราบไม่ได้ ตรวจวัดสัญญาณชีพแรกรับ อุณหภูมิร่างกาย 36.5 องศาเซลเซียส อัตราการเต้นของชีพจร 84 ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ 24 ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต 123/92 มิลลิเมตรปรอท ค่าความอิ่มตัวของออกซิเจนในหลอดเลือดแดงปลายนิ้วมือ 90 เปอร์เซ็นต์ ผู้ป่วยไม่เข้าใจว่าตนเองเป็นโรคหัวใจและต้องนอนโรงพยาบาลเพื่อรับการรักษาที่ต่อเนื่องผู้ป่วยมีอาการกระสับกระส่าย ซักถามอาการป่วยของตนเองทุกครั้งที่ให้การพยาบาล ผู้ป่วยได้รับการตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจ พบมีคลื่นไฟฟ้าหัวใจผิดปกติแบบ ST ยกขึ้น (STEMI) และเอกซเรย์ปอดผลการตรวจปกติ การเจาะเลือดเพื่อหาค่าโทรโปนินที ที่หน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินทันทีพบค่าการตรวจปกติ ได้รับยาแอสไพริน 1 เม็ดเคี้ยวและกลืนทันที และอมยาไนโตรกลีเซอริน 1 เม็ดใต้ลิ้น ให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ 5%DN/2 1,000 มิลลิลิตร อัตราการไหล 80 มิลลิลิตรใน 1 ชั่วโมง ให้

ออกซิเจนแคนนูลา อัตราการไหล 4 ลิตรต่อนาที ได้รับการพยาบาลโดยการนอนยกศีรษะสูง 60 องศา เช็ดทำความสะอาดร่างกายให้ผู้ป่วยรู้สึกผ่อนคลายเนื่องจากผู้ป่วยมีเหงื่อออกมาก หลังการให้การ รักษาพยาบาลแล้วการตรวจสัญญาณชีพพบความดันโลหิต 100/80 มิลลิเมตรปรอท อัตราการหายใจ สม่ำเสมอ 24 ครั้งต่อนาที อัตราการเต้นของชีพจรสม่ำเสมอ 82 ครั้งต่อนาที ความอิ่มตัวของออกซิเจน ในหลอดเลือดแดงปลายนิ้วมือ 98 เปอร์เซ็นต์ อาการผู้ป่วยดีขึ้นจึงได้ย้ายผู้ป่วยรักษาต่อที่หอผู้ป่วย ศัลยกรรมกระดูกชายสามัญ (20/10) เวลา 10.40 นาฬิกา และได้รับการรักษาคือ ให้รับประทานยา plavix (75 มิลลิกรัม) 4 เม็ดทันที ประมาณ 1 ชั่วโมง ผู้ป่วยได้รับการย้ายจากหอผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูก ชาย 20/10 สามัญ ไปยังหอผู้ป่วยอายุรกรรมพิเศษ 20/15 และทำการตรวจค่าโทรโพนินที ในเวลา 16.00 นาฬิกา พบว่ามีค่า 0.24 นาโนกรัมต่อมิลลิลิตร แพทย์ได้ให้ยา claxane 0.4 มิลลิกรัม เข้าทางใต้ ผิวหนัง ทุก 12 ชั่วโมงเป็นเวลา 5 วัน ผู้ป่วยมีอาการเจ็บหน้าอกลดลงจนไม่มีอาการเจ็บหน้าอก ไม่มี อาการเหนื่อย นอนยกศีรษะสูง 45 องศา รับประทานอาหารเคี้ยวและไขมันต่ำ ทำกิจกรรมและ ขับถ่ายบนเตียงใน 2 วันแรก และสามารถเดินเข้าห้องน้ำได้ในวันที่ 3 ความวิตกกังวลของผู้ป่วยลดลง ให้ความร่วมมือในการรักษาเป็นอย่างดี แพทย์อนุญาตให้ผู้ป่วยกลับบ้านได้ในวันที่ 18 ธันวาคม 2549 เวลา 16.00 นาฬิกา รวมระยะเวลาที่รักษาตัวในโรงพยาบาลทั้งสิ้น 7 วัน ปัญหาทางการพยาบาลที่พบคือ

ปัญหาที่ 1 ผู้ป่วยมีอาการเจ็บหน้าอก เนื่องจากกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือดและกล้ามเนื้อหัวใจตาย จุดประสงค์การพยาบาล

ผู้ป่วยไม่มีอาการเจ็บหน้าอก หรือเจ็บหน้าอกทุเลาลง

กิจกรรมการพยาบาล

1. ประเมิน บันทึก และรายงาน อธิบายอาการเจ็บหน้าอกของผู้ป่วยทั้งที่เป็นการบอกเล่าและการ แสดงออก การบอกความรุนแรง ให้ยาแก้ปวดและประเมินการตอบสนองของยาที่ใช้ บรรเทาอาการ ปวดโดยไม่ใช้ยาโดยการ ใช้วิธีผ่อนคลาย เช่นการให้ผู้ป่วยได้ระบายความรู้สึก ชักถามอาการของโรค
2. จัดให้ออนพัทอย่างสมบูรณ์บนเตียง งดกิจกรรมที่ทำให้เจ็บหน้าอก ให้การช่วยเหลือในการ เปลี่ยนท่า ให้ออกซิเจนทางจมูก 4 ลิตรต่อนาที และติดตามระดับความอิ่มตัวของออกซิเจนในหลอดเลือดแดงปลายนิ้วมือหลังการให้ออกซิเจน
3. วัดสัญญาณชีพ ทุก 15-30 นาที บันทึกคลื่นไฟฟ้าหัวใจ 12 lead ในขณะที่มีอาการเจ็บหน้าอก และเฝ้าระวังคลื่นไฟฟ้าหัวใจจากเครื่องอย่างต่อเนื่อง
4. แนะนำให้ผู้ป่วยใช้เทคนิคผ่อนคลาย เช่นการหายใจลึกๆ และช้าๆ การสร้างจินตนาการ จะช่วยให้ผู้ป่วยรับรู้ต่อความเจ็บปวดลดลง เป็นการเบี่ยงเบนความสนใจ และทำให้ผู้ป่วยรู้สึกที่สามารถ ควบคุมความเจ็บปวดได้ด้วยตนเอง

การประเมินผล

ปัญหานี้ได้รับการแก้ไขและยกเลิกแผนการพยาบาลไปในการเยี่ยมครั้งที่ 3

ปัญหาที่ 2 มีภาวะคุกคามต่อชีวิต เนื่องจากมีการตายของกล้ามเนื้อหัวใจ (necrosis) ที่เกิดจากการอุดตันของหลอดเลือดโคโรนารีอย่างเฉียบพลัน

จุดประสงค์การพยาบาล

ผู้ป่วยปลอดภัยจากภาวะคุกคามต่อชีวิต

กิจกรรมการพยาบาล

1. ให้ผู้ป่วยนอนพักบนเตียงอย่างสมบูรณ์ เพื่อลดการใช้ออกซิเจนวัดสัญญาณชีพ โดยวัดทุก 15 นาทีหรือตามความเหมาะสม การวัดความดันโลหิตควรวัดในท่านั่ง ท่านอน ทำขึ้น
2. ติดตามคลื่นและจังหวะการเต้นของหัวใจจากเครื่องติดตามอย่างต่อเนื่อง ฟังเสียงหัวใจทุก 30-60 นาที ในระยะแรกและทุก 2-4 ชั่วโมงตามความเหมาะสม
3. ให้ออกซิเจนทางจมูก 4 ลิตรต่อนาที แนะนำให้ใช้ออกซิเจนตลอดเวลาโดยเฉพาะขณะทำกิจกรรม

กิจกรรม

การประเมินผล

ปัญหานี้ได้รับการแก้ไขและยกเลิกแผนการพยาบาลไปในการเยี่ยมครั้งที่ 3

ปัญหาที่ 3 ผู้ป่วยวิตกกังวลต่อสภาพแวดล้อมและความเจ็บป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน

จุดประสงค์การพยาบาล

ผู้ป่วยมีวิตกกังวลลดลง

กิจกรรมการพยาบาล

1. อธิบายให้ผู้ป่วยเข้าใจในขั้นตอนการรักษาพยาบาล การวินิจฉัยต่างๆ อาการของโรค ลักษณะการเจ็บหน้าอก สาเหตุของการเกิดการอาการเจ็บหน้าอก และการปฏิบัติตัว ความสำคัญของการนอนโรงพยาบาลเพื่อรับการรักษากับแพทย์เฉพาะทาง รวมทั้งบอกถึงข้อดีและข้อเสีย เพื่อให้ผู้ป่วยหายสงสัยและร่วมมือในการรักษาพยาบาล โดยใช้น้ำเสียงที่นุ่มนวล ท่าทางที่สงบในขณะที่ให้การพยาบาล

2. ให้การพยาบาลด้วยความรู้ ความชำนาญ มั่นใจ เต็มใจ ไม่แสดงท่าทีรังเกียจหรือรำคาญ เปิดโอกาสให้ผู้ป่วยได้ระบายความรู้สึกให้ผู้ป่วยได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในกิจกรรมการพยาบาล ให้ความเคารพผู้ป่วยในฐานะบุคคลคนหนึ่ง ใช้สรรพนามแทนตัวหรือเรียกชื่อผู้ป่วยอย่างเหมาะสม

การประเมินผล

ปัญหานี้ได้รับการแก้ไขและยกเลิกแผนการพยาบาลไปในการเยี่ยมครั้งที่ 1

ปัญหาที่ 4 ผู้ป่วยและญาติ ขาดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินของโรค แผนการรักษา และการปฏิบัติตน

จุดประสงค์การพยาบาล

ผู้ป่วยและครอบครัว มีความรู้และความเข้าใจในการปฏิบัติตนขณะป่วยด้วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน ให้ความร่วมมือในการรักษาพยาบาล

การพยาบาล

1. อธิบายให้ผู้ป่วยและญาติให้เข้าใจเรื่อง การวินิจฉัยโรค แนวทางการรักษาพยาบาล และความจำเป็นของการนอนโรงพยาบาลเพื่อรับการรักษาที่ต่อเนื่อง แผนการรักษาพยาบาลด้วยท่าทางที่เป็นมิตร
2. เปิดโอกาสให้ผู้ป่วยและญาติซักถามเรื่อง โรค การรักษาพยาบาล พร้อมทั้งอธิบายด้วยท่าทางที่เป็นมิตร และให้ข้อมูลที่ชัดเจน เข้าใจง่าย

การประเมินผล

ปัญหานี้ได้รับการแก้ไขและยกเลิกแผนการพยาบาลไปในการเยี่ยมครั้งที่ 2

ปัญหาที่ 5 ผู้ป่วยและครอบครัว ขาดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวเมื่อกลับบ้าน

จุดประสงค์การพยาบาล

ผู้ป่วยและครอบครัว มีความรู้และความเข้าใจในการปฏิบัติตัวเมื่อกลับบ้านและสามารถสังเกตและประเมินอาการที่ผิดปกติได้ด้วยตัวเอง

การพยาบาล

ให้คำแนะนำผู้ป่วยก่อนกลับบ้าน คือการมาตรวจกับแพทย์อายุรกรรมหัวใจตามนัด การรับประทานยาสังเกตอาการข้างเคียงของยา การรับประทานอาหาร ไขมันและเค็มน้อย การปรับกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสม

การประเมินผล

ผู้ป่วยและญาติยอมรับและเข้าใจ แต่ต้องได้รับการติดตามต่อไป

5. ผู้ร่วมดำเนินงาน

ไม่มี

6. ส่วนของงานที่ผู้เสนอเป็นผู้ปฏิบัติ

เป็นผู้ดำเนินงานทั้งหมดร้อยละ 100

7. ผลสำเร็จของงาน

ตอนที่ 1

จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากเวชระเบียนของผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลกลาง ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2548 ถึง 31 ธันวาคม 2548 โดยสืบค้นประวัติผู้ป่วย จำนวนผู้ป่วยจากระบบคอมพิวเตอร์ของโรงพยาบาล ทั้งหมด 14 ราย พบว่ามีการวินิจฉัยแรกรับที่ผิดพลาดทั้งในผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันและผู้ป่วยแอนเจนาเพคตอริส การอ่านผลการตรวจคลื่นหัวใจผิดพลาด เมื่อนำข้อมูลการวิเคราะห์ทั้งหมดมาประมวลผลจึงจัดทำเสนอโครงการการดูแลผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน เพื่อจัดทำแนวทางปฏิบัติในการรักษาและการพยาบาลผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน

ตอนที่ 2

จากกรณีศึกษาผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันพบปัญหาการพยาบาล จำนวน 5 ข้อ ดังนี้

ปัญหาที่ 1 ผู้ป่วยมีอาการเจ็บหน้าอก เนื่องจากกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือดและกล้ามเนื้อหัวใจตาย

ปัญหาที่ 2 มีภาวะคุกคามต่อชีวิต เนื่องจากมีการตายของกล้ามเนื้อหัวใจ (necrosis) ที่เกิดจากการอุดตันของหลอดเลือดโคโรนารีอย่างเฉียบพลัน

ปัญหาที่ 3 ผู้ป่วยวิตกกังวลต่อสภาพแวดล้อมและความเจ็บป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน

ปัญหาที่ 4 ผู้ป่วยและญาติ ขาดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินของโรค แผนการรักษา และการปฏิบัติตน

ปัญหาที่ 5 ผู้ป่วยและญาติ ขาดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวเมื่อกลับบ้าน

ปัญหาได้รับการแก้ไข 4 ข้อ ผู้ป่วยมีอาการทั่วไปดีขึ้น สำหรับปัญหาที่ 5 ต้องมีการติดตามต่อไปเมื่อผู้ป่วยรับบริการตรวจที่แผนกผู้ป่วยนอกอายุกรรม

8. การนำไปใช้ประโยชน์

ในการรักษาผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน ให้มีประสิทธิภาพนั้นต้องค้นหาอาการที่แสดงถึงความผิดปกติและมีการวินิจฉัยที่ถูกต้อง ตั้งแต่ผู้ป่วยเข้ามาที่ตึกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน เพื่อให้การรักษาผู้ป่วยได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นจากข้อมูลที่ตรวจสอบเวชระเบียนผู้ป่วยดังกล่าวนี้พบว่า การวินิจฉัยผู้ป่วยที่ล่าช้าทำให้การรักษาผู้ป่วยล่าช้ายิ่งขึ้น ซึ่งอาจจะทำให้การพยากรณ์โรคของผู้ป่วยไม่ดี

สำหรับการศึกษาผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน พบว่าไม่มีแนวทางการรักษาผู้ป่วยที่ชัดเจน ซึ่งทำให้แพทย์และพยาบาลประจำหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน วินิจฉัยและดูแลผู้ป่วยผิดพลาดหลายด้าน ดังนั้นการให้การรักษาและการพยาบาลจึงไม่เป็นไปตามโรคและอาการของผู้ป่วย และพบว่ามีข้อร้องเรียนจากแพทย์อายุกรรมว่ามีการรักษาผู้ป่วยที่มีอาการเจ็บหน้าอกโดยไม่จำเป็น ดังนั้นหน่วยประสานงานพัฒนาคูณภาพโรงพยาบาลประจำหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน (PST-ER)

จึงนำเรื่องเสนอให้หน่วยงานอายุรกรรมให้ทำแนวปฏิบัติการรักษา (clinical practice guideline: CPG) เรื่องการดูแลผู้ป่วยโรคหัวใจ coronary syndrome และพยาบาลประจำหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินได้จัดทำแนวทางปฏิบัติการพยาบาลคลินิก (clinical nursing practice guideline: CNPG) ในเรื่องเดียวกันไว้ที่หน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินเพื่อให้การรักษาและการพยาบาลผู้ป่วยถูกต้องตามมาตรฐานวิชาชีพ

9. ความยุ่งยาก ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินการ

1. การบันทึกเวชระเบียนพบว่าขาดความชัดเจน ครบถ้วนของการบันทึกข้อมูลในเวชระเบียน การค้นเวชระเบียนไม่ได้ และไม่สามารถระบุได้ว่าอยู่ที่แผนกไหน
2. การบันทึกข้อมูลลงคอมพิวเตอร์บันทึกรหัส ICD-10 ผิด ทำให้ได้ข้อมูลผู้ป่วยผิดพลาด สถิติที่ได้ไม่ตรงและไม่ครบถ้วน
3. จากกรณีศึกษาการพยาบาลผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันรายนี้ พบปัญหาและอุปสรรคคือ
  - 3.1 พยาบาลขาดความชำนาญในการใช้เครื่องมือตรวจ
  - 3.2 การตามแพทย์อายุรกรรมไม่เป็นไปตามแนวทางการตามแพทย์
  - 3.3 ผู้ป่วยได้รับการประเมินล่าช้า

10. ข้อเสนอแนะ

1. พยาบาลประจำหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ควรมีการทบทวนความรู้ในการประเมินสภาพผู้ป่วยตั้งแต่แรกรับอย่างรวดเร็ว ถูกต้อง เพื่อสามารถประเมินปัญหาและนำไปวางแผนการพยาบาลได้อย่างถูกต้อง
2. เพิ่มพูนความรู้เรื่อง การพยาบาลผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน เพื่อทำความเข้าใจเรื่องโรค การดำเนินของโรค การประเมินเบื้องต้น และการรักษาพยาบาล
3. ควรมีการทบทวนกรณีตัวอย่างและแนวทางปฏิบัติ หรือปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละเดือน เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาและหาแนวทางการพัฒนาการทำงานต่อไป
4. ควรมีแนวทางการตามอายุรกรรมที่ชัดเจน
5. ให้ความรู้แก่พยาบาลเรื่องการใช้เครื่องมือพิเศษต่างๆ

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ และได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเป็นไปตาม
คำแนะนำของกรรมการ

ลงชื่อ.....

(นางสาวพัชรินทร์ ใจยะ)

ผู้ขอรับการประเมิน

E 1 ก.ค. 2551

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....

(นางวิไล วิฑะ โยธิน)

รักษาการหัวหน้าพยาบาล ฝ่ายการพยาบาล

โรงพยาบาลกลาง

E 2 ก.ค. 2551

ลงชื่อ.....

(นายสามารถ ตันอริกุล)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลกลาง

E 2 ก.ค. 2551

หมายเหตุ ผู้บังคับบัญชาที่ควบคุมดูแล

การปฏิบัติงานได้เกษียณอายุราชการ

เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2550

เอกสารอ้างอิง

กำพล ศรีวัฒนากุล. คู่มือการฉายาฉับสมบุรณ์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เมคาร์ท, 2540.

เฉลิมศรี สุวรรณเจดีย์. คู่มือการพยาบาลโรคหัวใจ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: บพิชการพิมพ์ จำกัด, 2539.

ผ่องพรรณ อรุณแสง. การพยาบาลผู้ป่วยโรคหัวใจและหลอดเลือด. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์คลังนานาวิทยา, 2549.

วารุณี มีเจริญ. แนวทางการวางแผนการพยาบาลผู้ป่วยทางอายุรกรรม เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 3.
โรงพิมพ์ปากเพรียวการช่าง 2, 2550.

วิจิตรา กุสุมภ์. กรอบแนวคิดเพื่อการวินิจฉัยการพยาบาล. เอกสารประกอบการสอนการพยาบาล
ผู้ป่วยฉุกเฉิน และวิกฤต. วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์. อัดสำเนา, 2550.

**ข้อเสนอ แนวคิด วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
ของ นางสาวพัชรินทร์ ไชยะ**

เพื่อประกอบการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพ 7 วช. (ด้านการพยาบาล)
(ตำแหน่งเลขที่ รพก. 471) ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลกลาง สำนักงานการแพทย์

เรื่อง การติดตามผลการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการรักษาและการพยาบาลคลินิก (clinical practice guideline: CPG/ clinical nursing practice guideline: CNPG) เรื่องโรคกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือด (acute coronary syndrome) ในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลกลาง สำนักงานการแพทย์

หลักการและเหตุผล

โรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน เป็นโรคที่พบบ่อยและมีอัตราการตายสูง ซึ่งเกิดจากการตายของกล้ามเนื้อหัวใจส่วนใดส่วนหนึ่งอย่างรวดเร็ว เนื่องจากการขาดออกซิเจนอย่างรุนแรงและยาวนาน ซึ่งเป็นผลจากการไหลเวียนเลือดในหลอดเลือดแดงโคโรนารีลดลงหรือหยุดชะงัก ดังนั้นเพื่อให้ ผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันเป็นกลุ่มเสี่ยง ที่ต้องได้รับการดูแลรักษาที่มีคุณภาพมาตรฐานตั้งแต่ระยะการคัดกรองโรค การตรวจวินิจฉัย การรักษาพยาบาล และการป้องกันไม่ให้เกิดความรุนแรงของการเจ็บป่วย พิจารณา

หน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลกลางได้มีการจัดทำแนวทางของการรักษาพยาบาลในโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน จากการทำมีการสำรวจติดตามเวชระเบียนของผู้ป่วยเรื่องการวินิจฉัย การรักษา การตรวจทางห้องปฏิบัติการ พบว่ามีการวินิจฉัยผิดพลาดและยังมีข้อมูลด้านอื่นๆที่มีความผิดพลาด มาประกอบพิจารณาในการจัดทำแนวทางปฏิบัติเพื่อให้แพทย์ พยาบาล ประเมินอาการแรกเริ่มได้รวดเร็ว และวินิจฉัยทางการแพทย์และการพยาบาลได้ถูกต้อง และให้ความสำคัญของแนวทางการรักษาที่เป็นระบบ ผู้ป่วยได้รับความปลอดภัย การรักษาที่รวดเร็ว และได้รับการรักษาพยาบาลที่เป็นแนวทางเดียวกัน และเมื่อมีการนำแนวทางปฏิบัติเรื่องการดูแลผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันมาทดลองใช้กับผู้ป่วย และมีการประเมินผลหลังการให้การรักษาและพยาบาลตามแนวทางปฏิบัติแล้วบางส่วน แต่ยังคงขาดความสมบูรณ์ของการปฏิบัติและ พยาบาลประจำหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินยังไม่เข้าใจในแนวทางปฏิบัติ มีการปฏิบัติที่ไม่ตรงกัน จากการศึกษาการพยาบาลผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันรายนี้โดยใช้แนวทางปฏิบัติทางคลินิกสำหรับพยาบาลในการพยาบาลผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันประจำหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน พบว่า

1. ผู้ป่วยได้รับการประเมินเบื้องต้น คือการซักประวัติไม่ครบถ้วน ไม่มีระยะเวลาที่ผู้ป่วยมีอาการเจ็บหน้าอก บันทึกอาการผู้ป่วย แรกเริ่มไม่ครบถ้วน
2. การตรวจร่างกาย และการวัดสัญญาณชีพครบถ้วน มีการบันทึกก่อนและหลังให้การพยาบาล มีการประเมินผู้ป่วยเป็นระยะ ๆ

3. การประเมินผล ด้านการตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจต้องรอคำสั่งการรักษาจากแพทย์ก่อนถึงมีการตรวจผู้ป่วย พยาบาลยังไม่สามารถประเมินได้ว่าผู้ป่วยมีอาการของโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน ต้องไม่รับการตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจหรือติดเครื่องติดตามไฟฟ้าหัวใจอย่างเร่งด่วน

4. การตรวจระดับสารชีวเคมีโรคหัวใจและหลอดเลือด พบว่า พยาบาลประจำหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินยังมีความสับสนและไม่ถนัดในเครื่องมือตรวจ ทำให้การตรวจมีความล่าช้าในขั้นตอนของวิธีการตรวจ

5. ด้านการรักษา ผู้ป่วยได้รับออกซิเจนทันที แต่การให้ยาแอสไพรินและไนโตรกลีเซอริน ต้องได้รับคำสั่งการรักษาก่อน ซึ่งในแนวทางปฏิบัติทางคลินิกสำหรับพยาบาลในการพยาบาลผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันนั้น พยาบาลสามารถให้ยาผู้ป่วยได้ทันทีเมื่อสามารถประเมินได้ว่าผู้ป่วยมีอาการของโรคกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือด โดยการซักประวัติ ตรวจร่างกาย และการตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจ

6. ไม่ได้รายงานแพทย์อายุรกรรมก่อนที่จะรับตัวผู้ป่วยไว้ที่หอผู้ป่วยเพราะในทางการปฏิบัติของแพทย์กับพยาบาลยังมีความขัดแย้งกันในเรื่องของการตามแพทย์ปรึกษา ซึ่งจะส่งผลเสียกับผู้ป่วยในด้านของการรักษาที่ล่าช้า

7. ผู้ป่วยได้รับการรักษาพยาบาลที่ล่าช้ากว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ต้องใช้เวลาน้อยกว่า 10 นาที ในการประเมิน รักษาพยาบาลทั้งหมดให้เสร็จ และผู้ป่วยต้องได้รับการรับตัวไว้ที่หอผู้ป่วยภายในเวลา 30 นาที ซึ่งผู้ป่วยรายนี้ใช้เวลาในการประเมินแรกรับและให้การพยาบาล ประมาณ 25 นาที และใช้เวลาทั้งหมดที่ย้ายผู้ป่วยเข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วย 40 นาที

ดังนั้น การติดตามการรักษาพยาบาลผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันให้มีการปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติอย่างต่อเนื่องจึงมีความสำคัญ เพราะจะทำให้เกิดแนวทางปฏิบัติที่สมบูรณ์ พยาบาลประจำหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินมีความเข้าใจ และมีความรู้อย่างถูกต้องในการประเมินอาการผู้ป่วยแรกรับ การให้การพยาบาลผู้ป่วยได้รวดเร็วตรงตามแนวทางการพยาบาล อีกทั้งทำให้การประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้ได้รับความรวดเร็ว ผู้ป่วยมีความปลอดภัย

วัตถุประสงค์และ/หรือเป้าหมาย

1. เพื่อให้การรักษาพยาบาลผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือดและกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน ในหน่วยงานอุบัติเหตุฉุกเฉิน เป็นไปตามแนวปฏิบัติการรักษาและการพยาบาลคลินิกที่มีความสมบูรณ์มากขึ้น และผู้ป่วยได้รับประโยชน์มากที่สุด

2. เพื่อทบทวน ติดตามผลการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการรักษาและการพยาบาลคลินิกเรื่อง โรคกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือด ภายหลังจากทดลองใช้ในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน

3. พยาบาลประจำหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินมีความรู้ เข้าใจ ที่ตรงกันในการให้การพยาบาลผู้ป่วยตามแนวทางการปฏิบัติการพยาบาล สามารถปฏิบัติการพยาบาลได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง

4. เพื่อนำข้อบกพร่องที่พบมาหาแนวทางแก้ไขและปรับปรุง นำเสนอผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

เป้าหมาย

1. ผู้ป่วยได้รับการประเมินอย่างถูกต้อง รวดเร็ว ภายใน 10 นาที
2. พยาบาลประจำหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินมีการปฏิบัติตามแนวทางการรักษาผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือดได้ 100 %
3. ผู้ป่วยที่วินิจฉัยว่าเป็นโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน ได้รับการรักษาภายใน 30 นาทีสำหรับการรักษาด้วยยา และภายใน 60-90 นาทีสำหรับการรักษาด้วยการผ่าตัด
4. ผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน ได้รับการประเมินโดยใช้ใบประเมินแนวทางปฏิบัติทางคลินิกและทางการพยาบาลเรื่องการดูแลผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน และส่งต่อไปประเมินนี้ให้หอผู้ป่วยทุกราย

กรอบการวิเคราะห์ แนวคิด ข้อเสนอ

การศึกษาแนวทางปฏิบัติการรักษาและการพยาบาลคลินิก เรื่อง โรคกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือด ได้ค้นคว้าความรู้เรื่องการดูแลรักษา การใช้กระบวนการพยาบาล การศึกษาวิชาการที่ทันสมัย มาประเมินผู้ป่วยเพื่อการติดตามผลการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการรักษาและการพยาบาลคลินิกอย่างต่อเนื่อง และเป็นการหาข้อบกพร่อง อุปสรรค ทำให้มีแนวทางปฏิบัติที่สามารถทำได้ง่าย ถูกต้อง รวดเร็ว และพยาบาลประจำหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินเข้าใจตรงกันในการปฏิบัติงาน โดยมีเป้าหมายคือ ผู้ป่วยต้องได้รับการประเมินใน 10 นาทีโดยพยาบาลคัดกรอง ได้รับการรักษาใน 30 นาทีสำหรับการรักษาด้วยยา (draw to needle) สามารถลดอัตราการตายได้ร้อยละ 30 และในการรักษาด้วยการผ่าตัด (draw to operation) ต้องได้รับการรักษาภายใน 60-90 นาที เพราะผู้ป่วยจะมีความปลอดภัยสูงเมื่อได้รับการรักษาอย่างถูกต้อง ดังนั้นการติดตามผลการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการรักษาและการพยาบาลคลินิก เรื่อง โรคกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือดต้องดำเนินการเก็บข้อมูลดังนี้

1. ระยะเวลาการประเมินแรกรับ โดยพยาบาลคัดกรอง
2. ระยะเวลาที่พบแพทย์หลังการคัดกรอง การพยาบาล การให้ยาที่ได้รับ
3. ระยะเวลาการตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจและการอ่านผลเบื้องต้น โดยแพทย์และพยาบาล
4. ระยะเวลาการตรวจหาค่า โทรโปนินที
5. ระยะเวลาการรายงานแพทย์อายุรกรรม
6. ระยะเวลาการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยไปยังหอผู้ป่วย
7. การทบทวนเวชระเบียนผู้ป่วย

เมื่อมีการเก็บข้อมูลต่าง ๆ แล้ว นำข้อมูลมาวิเคราะห์ สรุป และหาแนวทางแก้ไขปรับปรุง เพื่อให้แนวทางปฏิบัติการรักษาและการพยาบาลคลินิกเรื่องการดูแลผู้ป่วยโรคหัวใจขาดเลือดมีความสมบูรณ์และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันได้รับการปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกันอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และปลอดภัย
2. พยาบาล มีความสามารถในการประเมินผู้ป่วยแรกรับ และสามารถให้การพยาบาลผู้ป่วย ได้รวดเร็ว ถูกต้อง
3. สามารถทำให้ส่งเสริมกิจกรรมการพยาบาลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งสามารถนำกระบวนการดำเนินงานในการสร้างแนวทางปฏิบัติงานครั้งนี้ไปใช้กระตุ้นการเรียนรู้แก่ผู้ปฏิบัติงาน

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

1. ผู้ป่วยได้รับการประเมินอย่างถูกต้องภายใน 10 นาที ทุกราย
2. พยาบาลประจำหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน มีการปฏิบัติตามแนวทางการรักษาผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือดได้ทุกคน
3. ผู้ป่วยที่วินิจฉัยว่าเป็นโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน ได้รับการรักษาภายใน 30 นาทีสำหรับการรักษาด้วยยา และภายใน 60-90 นาทีสำหรับการรักษาด้วยการผ่าตัดทุกราย
4. ผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน ได้รับการประเมินโดยใช้ใบประเมินแนวทางปฏิบัติทางคลินิกและทางการพยาบาลเรื่องการดูแลผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน และส่งต่อไปประเมินนี้ให้หอผู้ป่วยทุกราย

ลงชื่อ .....

(นางสาวพัชรินทร์ ใจยะ)

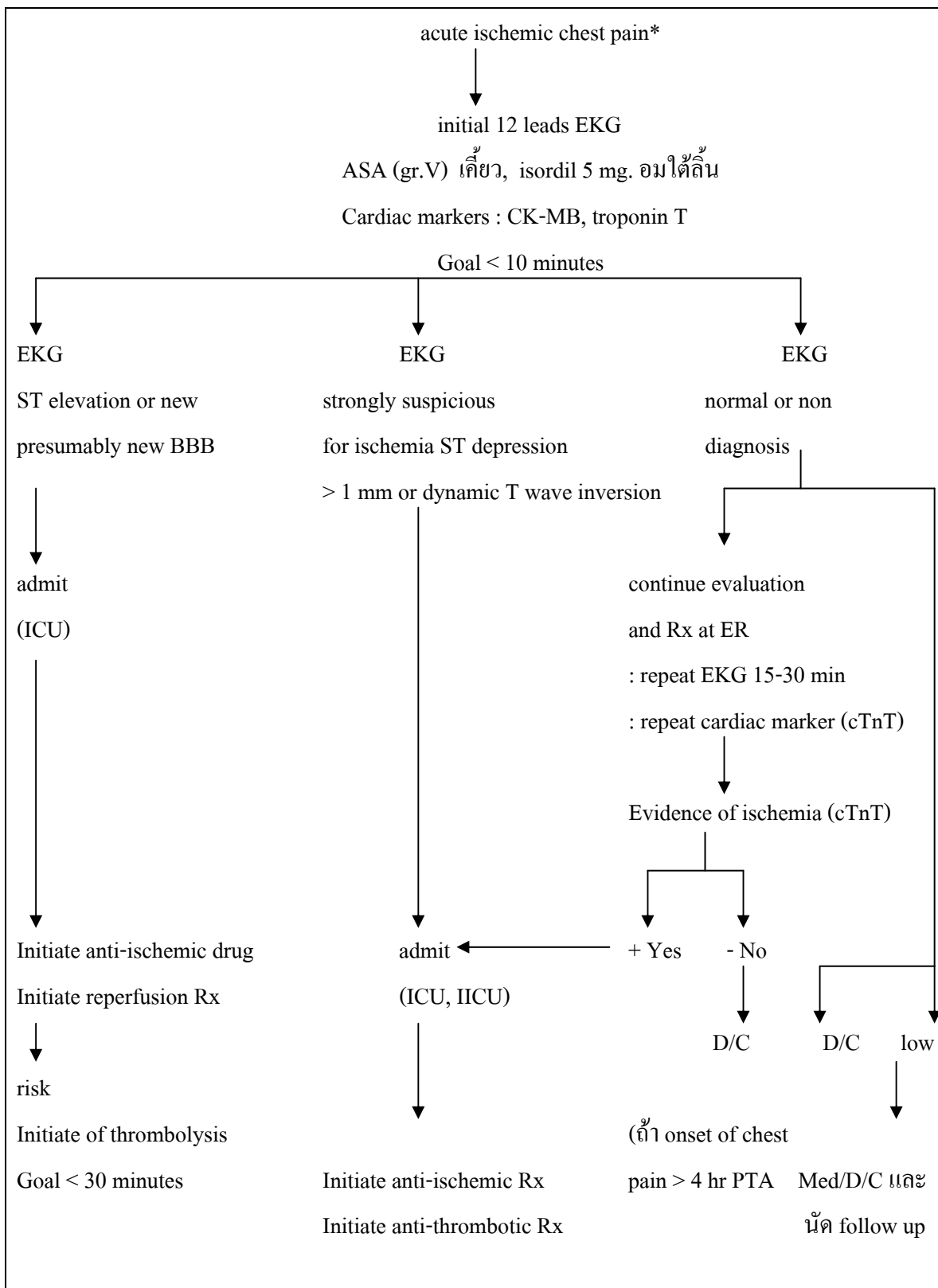
ผู้ขอรับการประเมิน

- 1 ก.ค. 2551

ภาคผนวก

ภาพประกอบที่ 1 แนวทางปฏิบัติทางคลินิกในการรักษาผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน

ภาพประกอบที่ 2 แนวทางปฏิบัติทางคลินิกสำหรับพยาบาลในการพยาบาลผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันประจำหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน

